

Γ'.

Φ.—

Κι' ἂν δαιμόνες ἐβρωσποὶ
ἐκασαν τὴν χλωρίδα,
ὁμοῦ αὐτὸ μὴ σὲ λυπῇ
κι' ἔχε χρηστὴν ἐλπίδα.

Μὴ στέκεις τόσον κατηφής,
κι' ἂν μὲ πυρὴν καταστροφῆς
εἶδες τὸ δάσος νὰ χαλᾷ
καὶ νὰ γενῆ γτιζάνι,
ὁ Βασίλης νά ναι καλῶς
κι' αὐτὸς τὸ ξαναφταίνει.

Μέσα ὀτὴν φρίκην τοῦ πυρὸς
πίνω στοῦ Ρήγα τὴν ὕγεια,
κι' ἔδχαριστῶ τὴν Παναγιά,
ποῦ ῥῆγμε σφοδρὸς καὶ γερὸς
μέσ' ἀπὸ τέτοια πυρκαγιά.

Τρέχω στὸ πῦρ ὀλοταχῆς
καὶ φιθορίζω μοναχός.

Κι' ἂν τὸ Τατόι κἀνηκε, μὰ κάποια μέρα πάλι
βεβαίως ἐκ τῆς τέφρας του σὰν φοινῆς θ' ἀναθάλῃ.

Ἵσως σὰ πράσινο κλαδί
πουλάκι ξανακαλιᾷ
ἄρματα δοξασιμένα.

Κι' ἀνάβουν μοναχὰ φωτιάς,
ὅπου φωτίζουνε νυχτιάς
καὶ μάτια σκότισμένα.

(Ἔπεν αὐτά, κι' ἐμβρόντητος τὰ περίε θεωρεῖ,
κι' ἀφῆς δραματίζεται κι' αὐτὰ παραληρεῖ).

Ὅπτασία
θαυμασία.

Μὲ τὴν θερμὴν μου φύσιν
φαντάζομαι τὴν κτίσιν
φρικτῆς πυρᾶς κοιλάδα.

Φωτιά ὀτὴν οἰκουμένην,
καὶ βλέπω φλεγόμενην
τὴν φλέγουσαν Ἑλλάδα.

Κι' ἀδελφωμένα κόμματα
κι' ἀδελφωμένα στέμματα,
ὅπου καθεὶς τὸ ξέρει.

Τὰ βλέπω ἔμπροσθεν νὰ πολεμοῦν
καὶ λυσσοσιμένα νὰ χυμοῦν
νὰ φάνε τὸν Λευτέρη.

Βλέπω Σωτήρας περισσοὺς,
βαστοῦν στὸ χέρι των πυρσοὺς,
καὶ προσπαθοῦν μὲ φιάνα,
καὶ μὲ διάφορα πυρὰ
καὶ τῶρα τούτη τὴ φορά
νὰ κάψουν τὴν Βράκα.

Νάτους!... ἴδωσαν καὶ πάλι,
τρέχουν ἐμπρηστοὶ μεγάλοι
μὲ λεφοῦσια νησιτικά.

Τὸ χάβα τους δὴν ἀλλάζουν
καὶ φρονήρεις ἀλαλάζουν:
κάψετε τον τὸν Βρακᾶ.

Τούτος μὰς βαρεῖ-μυτιαῖς,
οὐ κακὰ κακὰ στικέται,
κι' ἔπου βλέπετε φωτιάς
τούτος ὁ Βρακᾶς τῆς βιάει.

Τούτος ἐκαφε καμμένου
μέσα ὀτὴς καρθιάς τὰ φύλλα,
κι' ἔχει πέσει ξεραῖλα
οὐ Σωτήρας ἐνωμένου.

Κάψετε τον, βρε παιδιά,
μὲ πυρσοὺς καὶ μὲ δοδιά,
ἔπος ἐκαφε κι' ἐκείνος τὴν καλὴν φιλοπατρία.
κι' ἔνα κι' ἄλλον Σωτηράκη,
ὅπου τοδεγνε μεράκι
τὸν Ρωμηῶν ἢ σωτηρία.

Μοναχὰ γιὰ τούτη σκούζουν οἱ Σωτήρες οἱ χρυσοὶ,
ὅπου πᾶνε χέρι χέρι,
κι' ἀνοψόνονται πυρσοὶ
γιὰ νὰ κάψουν τὸν Λευτέρη.

Βλέπω φλόγες ἀπ' ἔδα,
βλέπω φλόγες ἀπ' ἔκαι,
καὶ σαλλάρω καὶ πηδῶ
καὶ μὲ πιάνου πανικοί.

Μὰ προβάλλει μέσ' ὀτὴν μέση
κι' ἔνας ἄλλος μὲ τὸ φέσι,
ποῦ κτυπᾷ τοὺς ἀλτήρας
καὶ περιφρομὸς Σωτήρας
κι' Ἐθνικὸφρων λέγεται,
κι' ὀλοένα φλέγεται.

Κι' ἐνθ' ὀτὸν δάση πυρπολοῦνται καὶ Κινέτις καὶ Τατόρι,
πέρνει φόκο σὰν κλαδί
καὶ σὰν ἴσκα καὶ θαδί,
καὶ φωνάζει τέτοια λόγια.

